

Alkalmhoz illő szembenézés

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXV. évfolyam, 1. szám, 2021. január 8.

A keresztben csíkos futószőnyeget az előszobában muszáj pár naponta körömkefével száliránynak megfelelően végigsúrolni. Sosem hallgatózom, inkább csak meghallok dolgokat. Itt a legvékonyabb a fal a lakásban. A zuhanyzás ellenére a kutya is, én is rengeteg homokot hordunk be, ráadásul ő nyár óta folyamatosan vedlik. A szőnyeg élénkpiros csíkjai pár nap alatt képesek piszkosbordóvá, a világoskékek sötétkékké válni és így tovább. Pár naponta tehát súrolni kell. Véletlenül pont akkor szeretek leginkább letérdelni és pepecselni vele, amikor a szomszédból kiabálást hallok. Legalább tizenkét különböző színű csík van a szőnyegen. A harmadánál a pirostól kezdődik az egész előlről. A második piros csíknál, közvetlenül az első narancsárga után megállok. *Ha nem veszed a cipődet, és nem indulunk el azonnal, felhívom a rendőrséget.* Az túlzás, hogy ismerem a szomszéd nőt. De a külseje megvan, és a szagát is fel tudom idézni magamban. A kicsi lift átka. *Fefe, gyere már, könyörgöm.* Fefe az istennek sem akar menni. Fejhangon magyaráz valamit a polgárjogról az anyjának, de jóval kevésbé értem őt, mint az anyját. A szőnyeg felénél már töri a kezem a körömkefe. Nagyon erősen rá kell nyomnom, csak úgy lesz látványos a színek változása. Hetek óta vitatkoznak valami bírósági ügy miatt, és csak remélni tudom, nem valami komoly dologról van szó.